

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 25 Maja v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

*Dokończenie Opinii Rady Państwa względem
xiąg zaprzeczeń i rozwiązań. (Ob. N. poprzednia-
jącej.)*

§ 4. Każda Kommissya obowiązana w tej gubernii, gdzie jest ustanowiona, przewrzeć wszystkie w powszechności xęgi zaprzeczeń i rozwiązań, w Izbie Sądu Cywilnego znajdujące się, zachynając od początkowego zaprowadzenia tych xiąg do 1823 roku; sprawdzić artykuły zaprzeczenia z artykułami rozwiązania; zrobić ich zgodzenie, i te z nich, które się okazały z dokumentów; także podług xiąg wchodzących i wychodzących, rozwiązaniem, znikczemnić; tych zaś, które zostają nierozwiązaniem, ułożyć xięgę podług formy, tu przyłączonej.

§ 5. Dla tego Izby Cywilne tych gubernii, gdzie ustanawiają się Kommissye, mają dostarczyć Kommissyom jak same xięgi, tak i wszystkie dokumenta, na których oparte są zaprzeczenia i rozwiązania. Przy czem Kommissye, po zniesieniu się z Izbami, nie zaniebają tak się urządzać, ażeby złożenie zbiorów w Kommissyach, bynajmniey nie zatrudniało skuteczniejszą sprawek w interessach potocznych w Izbach

§ 6. Kommissye Moskiewska i Kijowska, ukończywszy poruczone sobie dzieło przesyłają zbiory swe do Kommissyi St. Petersburskiej, która porówna zbiory te ze swojemi.

§ 7. Przy tem sprawdzaniu Kommissya St. Petersburska, dostrzegłszy różnicy albo sprzeczności między jednym zbiorem a drugim, przez zniesienia się swoje tak z Kommissyami, jako i z temi miyscami, od których wyszły zaprzeczenia albo rozwiązania, ma postarać się wyswiecić te artykuły, a tak ze trzech zbiorów zrobić się jeden ostateczny.

§ 8. Ostateczny ten zbiór Kommissya St. Petersburska ma przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości, dla wydrukowania w Typografii Rządzącego Senatu.

§ 9. Po wydrukowaniu zbiór ten ma być rozsyłany do wszystkich Izb Cywilnych, z zaleceniem, ażeby z nim porównały xięgi, u siebie znajdujące się, i jeśli znajdą się w nich jakiegokolwiek artykuły, z tym powszechnym zbiorem niezgadujące się, przeto wypisy takowych artykułów Izby mają przesyłać do Kommissyi St. Petersburskiej.

§ 10. Z tych wypisów, po należytem ich przeyrzeniu i sprawdzeniu, Kommissya St. Petersburska, ułożywszy artykuły dodatkowe z alfabetem, przedstawi je Ministrowi Sprawiedliwości dla wydrukowania w typografii Rządzącego Senatu, w kształcie dodatku do zbioru

§ 11. Takim sposobem zbiór xiąg zaprzecznych, będąc dwókrrotnie sprawdzany, naprzód w Kommissyi St. Petersburskiej, a potem we wszystkich Izbach Cywilnych, ma być wydany w dostatecznej liczbie exemplarzy, do powszechnego użycia, i rozsyłany dla sprawek i przewodnictwa do wszystkich urzędów, w których się utwierdzają akta wieczyste.

§ 12. Kommissye mają rozpocząć swe działania od początku 1823 roku, dwie z nich, Moskiewska i Kijowska, mają byćdz zamknięte, jak tylko Sankt Petersburska przedstawi ostateczny zbiór Ministrowi Sprawiedliwości; ostatnia zaś z nich przedłużać ma swe prace, dopóki nie zostanie ukończone sprawdzenie we wszystkich guberniach. Termin tego sprawdzenia naznacza się sześć mie-

sięcy, licząc od dnia otrzymania w każdej Izbie Cywilnej drukowanych zbiorów.

§ 13. Terminu prac Kommissyy nie naznacza się; ale Minister Sprawiedliwości nie zaniedba ustanowić porządku dozoru i odpowiedzialności w szybkim odbywaniu poruczonego im dzieła.

Na tych prawidłach własną JEGO CESARSKIEY Mości ręką napisano tak:

Car'skie Sieło 18 marca 1823 roku. *Ma byćdz podług tego.*
ALEXANDER.

*Etat Kommissyy stanowiących się dla wyswie-
cenia będących teraz zaprzeczeń na majątkach.*

	Liczba ludzi.	Placy jedne mu	Wszyst. kim.
<i>w St. Petersburgu</i>			
Prezydent	1	1350	1350
Członkom	2	900	1800
Sekretarz (piśmowoditel)	1	750	750
Na oficyalistów kancelaryi, posługaczów i rozchody	—	—	5000
			8900
<i>w Moskwie.</i>			
Prezydent	1	1000	1000
Członkom	2	750	1500
Sekretarz (piśmowoditel)	1	600	600
Na oficyalistów kancelaryi, posługaczów i rozchody	—	—	4000
			7100
<i>w Kijowie.</i>			
Prezydent	1	840	840
Członków	2	600	1200
Sekretarz (piśmowoditel)	1	500	500
Na oficyalistów kancelaryi, posługaczów i rozchody	—	—	3600
			6040
A na wszystkie trzy Kommissye	—	—	22 040 rubli

Na tym etacie własną JEGO CESARSKIEY Mości ręką napisano tak: *Ma byćdz podług tego*

Car'skie Sieło 18 d. 1823 roku. ALEXANDER.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 27 maja.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M Y A L E X A N D E R I,
CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI
etc. etc. etc.

Zważywszy pomyślnie skutki z zaprowadzenia biletów kassowych, tak w byłym Xięztwie Warszawskim, jak i w innych krajach;

Chcąc przez ten środek ułatwić i ożywić obieg wartości w Naszém Królestwie Polskiem; postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Art. 1. Utworzona będzie na całe Królestwo Polskie ilość biletów kassowych, wyrównywająca summie szesnastu milionów złotych polskich.

Art. 2. Pewność biletów kassowych, zabezpieczamy na wszystkich dochodach stałych Królestwa. W budżecie konstytucyynym, przeznaczymy fundusz na ich umorzenie.

Art. 3. Będzie cztery klasy biletów kassowych, to jest:

Klasa A.

1,800,000 sztuk biletów pięcio-złotowych 9,000,000.

Klasa B.

400,000 sztuk biletów dziesięcio-złotowych
4,000,000.

Klasa C.

40,000 sztuk biletów pięćdziesięcio-złotowych
2,000,000.

Klasa D.

10,000 sztuk biletów stu-złotowych 1,000,000.

Art. 4. Bilety pięcio-złotowe będą koloru granatowego:

Dziesięcio-złotowe, koloru czerwonego;

Bilety pięćdziesięcio i sto-złotowe będą białe.

Forma i szczególne znamiona biletów kassowych osobną uchwałą Namiestnika przepisane będą.

Art. 5. Bilety kassowe służyć mają ukazicielowi, który zawsze za prawego właściciela uważanym będzie.

Art. 6. Bilety kassowe nie przynoszą żadnej prowizyi.

Art. 7. Ustanowiona będzie w Warszawie kassa wymiany, i osobnym opatrzona funduszem.

Art. 8. Bilety kassowe w takiej tylko ilości w obieg puszczane będą, jaką kassa wymiany, w miarę posiadanego funduszu, eskomtować będzie mogła.

Art. 9. Bilety kassowe będą mogły być wymieniane na gotowe pieniądze. Kassa wymiany płacić będzie gotowizną każdy bilet, który jej przyniesionym zostanie, za potrąceniem trzech groszy od pięciu złotych. Taż kassa, na żądanie każdego, zamieniać będzie bezpłatnie bilety sto i pięćdziesięcio złotych, na pięć i dziesięcio-złotowe, lub nawzajem.

Art. 10. Kassa wymiany otwarta będzie w poniedziałki, wtorki, środy, czwartki i piątki od godziny dziewiątej rano do pierwszej z południa, wyjąwszy dni świąteczne.

Art. 11. Wszystkie podatki i dochody, jakiegokolwiek rodzaju, tak stałe, jak i niestałe, będą mogły być płacone do kass skarbowych, zarówno w monecie brzęczącej lub biletach kassowych, bez żadnego potrącenia.

Art. 12. Nawzajem wszelkie wypłaty z kass skarbowych uskuteczniane będą, bądź w gotowiznie, bądź w biletach kassowych. Miara zapasów tak gotowizny, jak biletów w każdej kassie, służące będzie za podstawę stosunku, zachowywać się mającego we wszelkich jej wypłatach.

Art. 13. Przy uiszczaniu należności, wynikających z kontraktów, kupna i sprzedaży lub z innych tego rodzaju układów między prywatnemi, nikt nie będzie mógł być przymuszany do przyjmowania biletów kassowych, jeżeli ten rodzaj zapłaty wyraźnie w układzie zastrzeżonym nie był.

Art. 14. Bilety kassowe sporządzone będą w Petersburgu pod Naszym bliższym dozorem, przez osoby przysięgłe i w obecności delegowanego przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego urzędnika. Bilety te będą ułożone w xięgi, które zostaną wręczone temuż delegowanemu. Nasz zaś Minister Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego, odebrawszy takowe xięgi i protokularnie opieczetować kazawszy, złoży je do depozytu kassy jeneralnej Królestwa w Warszawie. Za poleceniem pomienionego Ministra, xięgi te będą częściowo wydawane z kassy jeneralnej, na sumę, którą za każdą razą Nasz Namiestnik oznaczy, i wręczane Kommissyi nadzwyczajnej, na ten cel przez Nas mianowanej, która bilety stęplami, numerem porządkowym i podpisami komissarzy opatrzy. Tak przygotowane bilety, zostaną z arkuszy wycięte, tak, ażeby grzbiet każdego biletu w xiędze pozostawał, a kommissya nadzwyczajna odda je protokularnie Ministrowi przychodów i skarbu, który niemi według potrzeby kassę jeneralną i kassę wojewódzkie zaopatrzy, xięgi, obejmujące grzbiety biletów, zostaną złożone w kassie wymiany.

Art. 15. Kommissya nadzwyczajna złożona będzie:

Z pięciu Senatorów,

Z pięciu Członków Izby poselskiej,

Z pięciu Członków Rady Stanu, których mianowanie sobie zachowujemy;

Również zachowujemy sobie powiększenie liczy-

by kommissarzy, jeżeli doświadczenie tego okaże potrzebę.

Art. 16. Namiestnik Nasz zanominuje prócz tego, na przedstawienie Ministra Przychodów i Skarbu, dwóch controllerów, którzy Komissyi dodanymi będą.

Artykuł 17. W czasie umorzenia biletów kassowych Namiestnik Nasz wybierze:

Trzech Senatorów,

Trzech Członków Izby Poselskiej,

Trzech Członków Rady Stanu,

Trzech Urzędników z Kommissyi rządowej przychodów i skarbu.

Osoby te obecnymi będą operacyi umorzenia biletów, które protokół przedstawiony Nam będzie przez Namiestnika Naszego.

Art. 18. Kierunek wszelkich działań, tyczących się biletów kassowych, poruczamy wyłącznie Naszemu Ministrowi Przychodów i Skarbu, który Nam w tym przedmiocie osobne rapporta półroczne składać będzie, przez pośrednictwo Namiestnika Naszego.

Art. 19. Falszujący bilety kassowe, ich wspólnicy i pomocnicy, równie jak wszyscy, którzyby ułatwiali obieg fałszywych biletów, ulegać będą karom, jakie kodex karny królestwa na fałszujących monetę wymierza.

Ukaranie ich ogłoszone będzie przez pisma publiczne.

Art. 20. Ten, kto pierwszy doniesie jakiegokolwiek władzy o fałszującym biletami kassowymi, odbierze (jeżeli doniesienie jego się sprawdzi) sumę 3000 zł. p. w Warszawie, jeżeli jest mieszkańcem Królestwa, jeżeli zaś mieszka w obcym kraju, wliczy mu ją Minister sprawujący Nasze interesa w tymże kraju. Zachowujemy sobie podwyższyć tę nagrodę na przypadek, gdyby odkryto machiny lub narzędzia, przeznaczone do fabrykacyi biletów, i któreby mogły im nadać bliższe do prawdziwych podobieństwo.

Art. 21. Bilety zgubione albo zniszczone nie będą wynagradzane.

Każdy bilet splamiony, uszkodzony, lub podarty, będzie przyjmowany w kassach, hyleby rozpoznać na nim można napis, wartość, nazwiska Kommissarzy, stęple i numer porządkowy.

P. nieważ znaki wodne, wyrobione w biletach, są nayszybką rekoymią ich rzeczywistości, żaden bilet, w którymby znaki te przez podklejenie zakrytemi były, w kassach nie będzie mógł być przyjęty.

Art. 22. Bilety splamione, uszkodzone i podarte, które podług artykułu 21 uznane zostaną prawdziwemi, będą zamienione w kassie wymiany na bilety nowe.

Art. 23. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczonem być ma, Namiestnikowi Naszemu i wszystkim Kommissyom Rządowym, w czem do której należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 15 kwietnia 1823 r.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący

w Kommissyi Rządowej

Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. Lubecki.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu,

w Zastępstwie: Jenerał Brygady

Radca Stanu, Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu, w Zastępstwie

Jenerał Brygady, Radca Stanu

Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Jenerał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szeł Bióra

K. Hoffmann.

ANGLIA.

Londyn dnia 9 maja.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

P. Wynn broni w każdym względzie postępowania ministrów. Rozumie on, iż jeśliby Anglia dała posilki Hiszpanii, wnetby się stała główną częścią wsparcia; ponieważ Hiszpania nie ma wystarczających sił do prowadzenia wojny.

„Czyliż można pomyśleć bez uczucia bojaźni, rzekł szanowny członek, o ogromnym natężeniu, którebyśmy uczynić musieli, dla dania odporu 100,000 francuzów, utrzymywanych niezmierną większością narodu hiszpańskiego? Gdyż nie potrzeba więcej tego ukrywać, że ten naród głośno się oświadcza, przeciwko rewolucjonistom za Francją, swą wybawicielką. Żołnierze Ludwika XVIII stali się dla hiszpanów tém, czém nasi byli w epoce obmierzłego najazdu Bonapartego.

P. Leicester powtarza wkrótkości zarzuty, uczynione ministeryum angielskiemu, przez wszystkich mówców opozycyjnych, za zbytęcną jego powolność dla rządu francuzkiego.

Lord Palmerston, minister wojny: „Niech mi będzie wolno zadziwiać się, widząc członków parlamentu angielskiego, zasmuconych ztąd, że krew anglików nie płynie potokami ku obronie konstytucyi kadyskiej: konstytucyi, która, według zdania wszystkich publicystów Europy, zawiera w sobie wszystkie żywioły bezładu i zniszczenia. Czyliż bez żartu, niedawno nam przełożono, iżbyśmy uzbroili okręty, dla przeszkodzenia, straszemu wojsku francuzkiemu, przejścia rzeki Bidassoa, i rozwinięcia się na równinach hiszpańskich, gdzie, w niedostatku dział, tryumfowałoby z przyjęcia, jakie mu sami hiszpani okazują.“

Półkownik Dawis zaczął mówić za wnioskiem P. Macdonalda; ale wnet został zagłuszony okrzykami zamknięcia.

6 lub 7 członków, między którymi znajduje się mer londyński, chcą razem mówić. Z tego powstaje wielka wrzawa; spokojność następuje za rozpoczęciem głosu przez Pana Canninga.

P. Canning odbywa głos nadzwyczajnie długi, ale dla tonu umiarkowanego, który w nim panuje, uwagi godny: „Usiłowaliśmy, rzekł, uskutecznić wielki zamiar, środkami łagodnymi i spokojnymi. Sprzymierzeni w Weronie chcieli działać jako ciało połączone, które przywłaszczyło sobie prawo wdawania się w sprawy hiszpańskie. Oświadczyliśmy, że niemożemy przystąpić do tej zasady, chociażby oświadczenie nasze pociągnęło nawet za sobą rozwiązanie przymierza; ale nie użyliśmy przeciwko nim żadney wymówki, żadney groźby, jakby opozycja mieć chciała. Toby nam posłużyło do ściągnięcia nieprzyjaciół otwartych lub skrytych. Otrzymaliśmy jedną rzecz w Weronie: że sprzymierzeni nie mówili tak, jak korporacje, lecz napisali i podali oddzielnie swoje noty przeciwko Hiszpanii.

„Francja powróciła z Werony z przyrzeczeniem warunkowem i domysłowem posilków, ze strony trzech mocarstw północnych; ale przypadki, zastrzeżone w tym dokumencie, nie nastąpiły; jako to: 1) napadnięcie Hiszpanii na Francją; 2) wystawienie na niebezpieczeństwo życia Króla hiszpańskiego i członków jego rodziny; 3) zmienne przemocą dynastyi panującej. Żaden z tych warunków nie nastąpił; a Francja, nie temi pobudkami powodowana, prowadzi wojnę w Hiszpanii. A tak trzy mocarstwa nie są obowiązane do dania posilków Francyi, i nie rozumiem, ażeby jakie późniejsze negocjacje zobowiązały je do tego.

„Układy w Paryżu różniły się zupełnie od werońskich: nie było już rzeczy o stowaryszeniu się mocarstw, utworzonem z własney powagi, wykonywającym prawo wdawania się na mocy, nie wiadomo jakiej, polioyi europejskiej; w Paryżu była raczej rzecz jednego królestwa do drugiego królestwa: zasada wdawania się była, nie mówię więcej lub mniej oburzająca; ale różniła się od tej, o którą dopraszano się w Weronie. To właśnie wyjaśnia, dla czegośmy w Weronie nie podjęli się roli pośredników, nam ofiarowanej, między wiel-

kiem przymierzem a Hiszpanią: bo nie chcieliśmy uznać tak nazwanych praw, sprzymierzenia mocarstw, dające baczność na sprawę Europy. Ale w Paryżu, znaleźliśmy się gotowymi do przyjęcia roli pośredników: ponieważ to było poróżnienie zwyczajne, między królestwem i królestwem.

„Minister, odpowiadając na zarzut mu uczyniony, iż nie trzymał równowagi między Francją a Hiszpanią, podczas układów w Paryżu, odkrywa następujące okoliczności.

„Umyślnie zostawiliśmy Francją w niepewności, względem neutralności naszej, ażeby ją utrzymać w wahaniu się względem wojny hiszpańskiej. Postanowiono było, iżby mowa królewska w parlamencie zawierała formalnie ogłoszenie ścisley naszej neutralności; ale skorośmy się tylko dowiedzieli o mowie Króla francuzkiego, mianey w izbie deputowanych, zgodzono się, ażeby wyraz neutralności, został opuszczony w mowie królewskiej. Ja to właśnie sam uwiadomiłem o tém sprawującemu interressa Francyi, Pana Marcellusa, układając mu nasze pobudki.“ Co się tycze rad, danych Hiszpanii, minister czyni uwagę, że Xiążę Wellington, który je podał, sam był interessowanym, jako właściciel ziemski o los Hiszpanii, i że się radził jednego z nayszacowniejszych obrońców wolności hiszpańskiej. Znajdują się ludzie znakomici w Hiszpanii, którzy myślą, iż bez najmniejszego nadwężenia konstytucyi hiszpańskiej, możnaby ją było przeyrzeć: gdyż, podług zdania jednych, okres ośmioletni, przeznaczony na rewizyę, upłynął. P. Canning oddaje pochwałę notom P. San-Miguel, że są napisane w tonie mocnym, szlachetnym i spokojnym, mówi on, iż nie nagania delikatnego uczucia honoru, który zabronił hiszpanom słuchać jakiegokolwiek propozycyi, zmierzającej do odmiany ich konstytucyi; lecz w Anglii ten punkt honoru byłby śmiesznym; Anglia, jako pośredniczka, powinna była brać rzeczy, jak są, i rozważając po prostu napad francuzów, jako niesprawiedliwy i niepolityczny, powinna była iść się wszystkiego, dla przeszkodzenia wojny, która może wstrząsnąć całą Europę.

„Opozycja, rzekł P. Canning, wystawia nam, że była oszukaną przez ministeryum francuzkie. To ministeryum, podług opozycyi, zawsze dążyło do swego celu, i omamiło nas, wydając się różnem. Nie, rzekł P. Canning, ministeryum francuzkie uczyniło wielkie ofiary dla pokazania się stałym. Gdy P. Montmorency, zostawszy nagrodzony tytułem Xięcia, wystąpił wnet z ministeryum, bezwątpienia byliśmy naczas w błędzie, lecz razem z całym światem. Rozumieliśmy, że to oznaczało odmianę względem pokoju lub wojny, ale to była jedyna istotna zmiana, że spór o rzecz Europy, stał się rzeczą Francyi. Pan Montmorency, który o tem traktował, jak o rzeczy europejskiej, i który przyjął na się obowiązki w tym duchu, postąpił jako człowiek honorowy, oddalając się, skoro postrzegł, że rzecz uważaną była podług innej zasady... Czytając z uwagą noty Pana Chateaubriand, każdy może postrzedz znaczną różnicę między notami jego poprzednika. P. Montmorency gniewa się, skoro mu tylko zaprzeczają, że to jest sprawa Europy. P. Chateaubriand uważa tę sprawę zupełnie za rzecz Francyi. Prawda, że próbował zrobić pewny rodzaj kompromissu, nazywając ją zupełnie sprawą Francyi, i zupełnie europejską, wyrazi, które nam nieco trudno nawet tu zrozumieć, albowiem trzymamy się jeszcze prawideł przestarzałych dawney Logiki.

„Ponieważ wymieniłem P. Chateaubriand, i ponieważ niektóre z mych wyrazów, względem niego, że były wytłumaczone, widzę potrzebę oświadczyć, że mając honor, znać go osobiście, chowam dla niego uczucia szacunku i poważenia. Uwielbiam jego talenta, wiem, że to jest człowiek, którego honor nie poniosł najmniejszey skazy: mam go za zdatnego do pełnienia należycie swego urzędu.

Londyn dnia 13 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wiadomo, iż po odezwie Xięcia Angoulême, ustały starania Anglii o utrzymanie pokoju mię-

dzy Francją a Hiszpanią. Teraz jednak, jak twierdzą, gabinet angielski ofiarował znowu pośrednictwo swoje dla przyjacielskiego pojednania obu stron wojujących.

Odbierane wiadomości o rozruchach w Irlandyi, wzbudzają coraz większą obawę.

Na wczorajszej sesyi izby wyższej, Hrabia Grey domagał się złożenia pism urzędowych, względem zabrania statku hiszpańskiego *Nueva Veloz Mariana*, przez okręt wojenny francuzki *Jean Bart*, względem zobowiązań mocarstw lądowych do wspierania Francyi w wojnie z Hiszpanią, i względem warunków lub ustnych układów, do których rząd nasz mógł należeć. Hrabia *Liverpool* oparł się temu żądaniu, jako nieopartemu na żadnej parlamentowej zasadzie. Co się tyczy zobowiązań mocarstw sprzymierzonych dla Francyi, oświadczył, iż wszystkie ściągają się tylko do obrony we trzech wymienionych przypadkach. Wniosek Hrabiego Grey bez kreskowania odrzucono.

Dnia 9 b. m. izba niższa zajęła się dalszém słuchaniem świadków o postępowaniu szeryfa w *Dublinie*, a narazcie odłożyła je do dnia jutrzejszego.

PRUSSY.

Berlin dnia 19 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Słychać, iż Król Jmć wyjedzie w czerwcu do *Töplitz*.

Następujący okólnik (pisze gazeta hamburska) posłano do wszystkich rejeney w kraju pruskim: „Doświadczenie ze smutkiem przekonało, iż tajne związki ucziownictwa i inne intrygi, pod rozmaitymi kształtami i związkami, trwają ciągle, tak w krajowych, jak zagranicznych uniwersytetach, i nayszkodliwszy, oraz naysgubniejszy mają wpływ na sposób myślenia i moralność uczniów. Lubo do wytepienia tego złego dzielnych użyto środków, godność jednak i bezpieczeństwo służby królewskiej wyciąga, aby od niej wyłączone takich ludzi, którzy wbrew istnącym przepisom, należeli do podobnych związków i intryg, a przez to zawczasu już okazali swój sposób myślenia, przeciwny nayswyższym przepisom, i opierającemu się na nich porządkowi. Odwołując się do obowiązków, włożonych nayswyższym rozkazem gabinetowym N. Monarchy, z d. 12 kwietnia r. z. na ministerjum polieci, zalecam niniejszém Rejenowi Królewskiej, aby przed przyjmowaniem auskultatorów i referendaryuszów, przesyłano zawsze wspomnionemu ministerjum świadectwa akademickie osob, zgłaszających się do tych urzędów, iżby rzeczone ministerjum, stosownie do wzmiankowanego nayswyższego rozkazu gabinetowego, mogło czuwać nad wyłączeniem członków i uczętników owych związków i intryg od służby krajowej. Rejenoya królewska ma publicznie ogłosić to postanowienie, dla ostrzeżenia młodzieży, udających się do akademii, i tam się znajdujących, o nieochybnych skutkach uczestnictwa jej do tych zgubnych drożności.

W Berlinie d. 10 kwietnia 1823. Minister spraw wewnętrznych i polieci.

(podpisano) *Schuckmann*.

WŁOCHY.

Rzym dnia 28 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wiadomy już jest cel podróży Patriarchy weneckiego do Rzymu; ma udać się do Chili i piastować tam urząd Legata papieżkiego.

Syn *Lucyana Bonapartego* pojedzie z małżonką swoją do *Bruxelli*, dla odwiedzenia jej matki, a potem, jak słychać, oboje udadzą się do *Józefa Bonapartego* do Ameryki.

Od granic włoskich dnia 26 kwietnia.

(z teyże gazety).

P. Maitland, naczelny kommissarz angielski na wyspach Jonskich, udał się przez Włochy do Anglii. Słychać, iż następcą jego będzie *Lord Hastings*, były wielkorządca w Indjach wschodnich.

D. 1 maja. Gazeta florencka donosi, iż *Xiążę Carignan* przybył d. 27 z. m. do *Liorny*, z małżonką swoją Arcy Xiężniczką *Maryą Teresą*. Popłynie wkrótce do *Mursylii*, z kąd lądem uda się do *Xięcia Angouleme*, i przy nim odprawi kampanią hiszpańską.

TURCYA.

Stambuł dnia 10 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Czynione tu ogromne uzbrajanie są przeciwko grekom, których duma turecka nie chce nazywać nieprzyjaciółmi, ale *buntowniczymi psami* których podniesiona ręką Sultana różga, wkrótce ukarze. Niepodobna atoli dociec, co go wstrzymuje od podniesienia tej różgi. Liczne oddziały wojska tureckiego stoją na miejscu, a tymczasem grecy olbrzymim krokiem zbliżają się do końca dzieła swojego. Zaprzeczyć nie można, iż dotąd właściwe wojsko nie działało jeszcze przeciwko grekom. Czy to z pogardy grożącego w Morei niebezpieczeństwa, czy też dla intryg dworskich, lekceważono powstanie greków. Wszyscy mimowolnie nawet zwracają tu uwagę na posła angielskiego, którego za jedynego teraz pośrednika między Europą a Dywanem poczytują, a ztąd wnoszą, iż należy do wszystkich przedsięwziętych środków. Nie podpada wątpliwości, iż rząd angielski odmienił swój sposób myślenia względem greków. Nie wiadomo jednak, czyli i jakie *Lord Strangford* dał przełożenie *Reis Eff* ndemu w tej mierze? Wielu sądzi, iż wszystko ogranicza się tylko na większą łagodności gabinetu londyńskiego względem nieszczęśliwych greków. Inni mniemają, iż wspomniany gabinet utrzymuje Dywan w pewnem politycznem wahaniu się, aby grecy mieli czas urządzenia swoich władz i wojska, a tym sposobem utworzenia kraju któregoby naturalny interes łączył z Anglią. Inni nakoniec utrzymują, iż Anglia zawczasu myśli o wpływie na wschodzie Europy.

Długo dochodzono przyczyny pożaru na przedmieściu *Lophano*, i okazało się, iż przypadek i wiecher nieszczęście to zrządziły.

Basza Egiptu ofiarował znowu na przyszłą kampanią flotę swoją na usługi Porty, pod warunkiem oddania wyspy *Kandyj* lub *Cypru* pod ręką jego. Lecz nie zapomniano jeszcze o *Ismaile Gibraltara*, który przeszły zimy nie chciał udać się za flotą turecką do tutejszego portu, ani też handlu, jaki Basza ten prowadzi z grekami, dostarczając im potrzeb wojennych. Nie zezwoli więc Porta na powyższy warunek. Czas pokaże, w jakim sposobie rzeczony Basza należeć będzie do tegorocznych wypadków. Niedawno przybyły z *Alexandryi* do *Stambułu* p. darunki dla W. Sultana i pierwszych członków Dywanu. Okręty zawijające z *Stambułu* bywają dobrze przyjmowane w *Alexandryi*, lecz tegoż samego doznają i okręty idryyskie, których niedawno było tam 43, i które ze składów Baszy brały różne potrzebne towary.

Zagadką jest dla każdego, jak flota turecka będzie mogła tego lata działać, gdyż stan jej jest prawdziwie smutny. Musiano gwałtem wziąć znaczną ilość uwieczonych greków do służby okrętowej: bo nie było matyków. Lecz cóż oni uczynią, gdy przyjdzie się bić z ziomkami? Każdy muzuman trząsa głową na to pytanie.

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 25 Maja Roku 1823 r. s.

6-letnia arenda.

1. Folwark Wiacior w Gubernii Mohylewskiej, w powiecie Siennenskim położony; należący do Funduszu Edukacyynego wypuszczający się będzie w Gletnią arendowną posessją od 24 czerwca r. t. przez publiczną licytacją, odbywać się mającą w mieście gubernińskim Mohylewie, w tamecznym Gimnazjum, we trzech terminach, to jest: w pierwszym 7, drugim 12, a trzecim i ostatnim 18 czerwca miesiąca następującego. Ktobykolwiek życzył licytować takowy folwark, ma się jawnie do Gimnazjum Mohylewskiego z ewikcją prawnie sporządzoną na jednoroczną sumę dzierżawną, gdzie przejrzy razem prawidła do licytacji, inwentarz i warunki do kontraktu.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Przedaż domu.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu: Dla przedaży z publicznych targów murowanego trzypiętrowego domu, w mieście Wilnie, na Imbarach pod N 47 położonego, Miłoszowej Majorskiej wojsk polskich, z którego pobiera się dochód roczny na utrzymanie skarbowej niedomki, wynikły z dzierżenia w administracji przez tęż Miłoszową tłumskiego Starostwa ten Rząd naznaczony terminy 10, 11 i 12 przeszłego kwietnia, a 3ci ostatni w tym miesiącu od dnia wydrukowania, które później nastąpi w Sankt petersburskich albo Moskiewskich gazetach, wzywał przez opublikowanie życzących kupić; po takowem wezwaniu na drugi termin jawnie się życzący należąc do targów, jeden tylko Andrzej Zelawski, z otrzymanych od Kantoru Sankt petersburskiej i Moskiewskiej Senackiej Typografii świadectw, pokazuje się, że ogłoszenie tego Rządu z wezwaniem życzących kupić dom Miłoszowej, wydrukowano później a mianowicie dnia 10 marca w Moskiewskich Senackich ogłoszeniach. W skutek tego wydrukowania, przypada termin trzymiesięczny d. 10 następującego czerwca; lecz że w dzień 10 i 11 czerwca przypadają dni tabelne; zatem dla targów na przedaz pomienionego domu naznaczony termin d. 12 czerwca, a zatem życzący do nich należąc zechcą przybywać na ten termin do Gubernialnego Rządu, gdzie okazane będą i uprzednie kondycje. D. 23 maja 1823 r.

Assessor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Orzechowie JW. Maksymiliana Kłotta byłego Chorążego Powiatu Brastawskiego, w skutek Dekretu Remissyynego Sądu Ziemskiego Powiatu Brast. w roku idącym miesiącu februaryi 20 dnia zapadłego, pierwszo zjazdowie przyby, wsty, przez rezolucją na dniu 16 miesiąca maja zapadłą, udeterminował dzień 6 miesiąca juli do ukończenia dzieła w mieście Sądowym Widzach. Przeto iżby wszyscy kredytorowie i pretensorowie w takowym terminie pretensje swoje pod utratą udowodnioli, przez niniejszą awizacją potrzykrotną zawiadamia. Dat 1823 roku miesiąca maja 16 dnia w Orzechowie.

Jan Biegański Prezydent Ziemski Stonimski.
Adam Piotrowicz Sędzia Ziemski Ptu Brast. Exdywizor.
Paweł Smigielski Sędzia Ziem. Brast.

Felicyan Alexandrowicz Ziem. Brast. Regent.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Sądu Ziemskiego Wileyskiego w roku idącym januaryi 18 dnia przez Departament drugi potwierdzoną, dla usatysfakcyonowania wierzycieli W. Konstantyna Stańskiego Majora wojsk Pol. przeznaczony, w terminie z ob-

wieszczenia wypadłym, idque dnia 30 kwietnia zebrałszy się do majątności debitora Osincow, w Wileyskim powiecie sytuowanej, po ułatwieniu czynności pierwszemu zjazdowi właściciwych, na słuchanie oczewistej rozprawy dzień 28 listopada idącego 1823 roku przeznaczył, i sądownictwo swoje z powodu niewygodnego infundo tejże majątności pomieszkania, za pozwoleniem remissy i zgodą stron do miasta Powiatowego Wileyki przeniósł, iżby więc wszyscy wierzyciele i jakiego bądź tytułu pretensorowie Konstantyna Stańskiego na czas wyrażony przed Sądem Exdywizorskim z wyluszczeniem swych stosunków stanęli, sub amissione rei zapowiada. Działo się 1823 roku maja 2 dnia. Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziem. Wiley. Prezydujący Exdywizor. Ignacy Jazwiński Pod. Ziem. Ptu Wiley. Exdywizor. Piotr Swida Pod. Ziem. Ptu Borysow. Exdyw. Michał Łapicki Sądu Ziem. Ptu Wiley. Exdywizor. Regent.

3. Ogłasza się prenumerata na dzieło pod tytułem: Historia początku i postępów poezyi w rozmaitych jej rodzajach napisana przez P. Brown, a na polski język przez A. J. Jurkowskiego przełożona. Dzieło to składające się z piętnastu arkuszy, drukowanych przy końcu następnego miesiąca czerwca wyjdzie. Rozkład jego znajduje się w prospektach danych już Publiczności. Biletów na prenumeratę dostać można: w Wilnie przy drukarni XX. Misyonarzów i u samego wydawcy mieszkającego na Dominikańskiej ulicy pod Nrem 410; w Białym Stoku u Kollegialnego Assessora, nauczyciela Matematyki w gimnazjum Adama Jurkowskiego; w Krzemieńcu u Michała Jurkowskiego, dawniej Professora w Krakowie, dziś nauczyciela języka i Literatury greckiej w tamecznym Liceum. Cena kop. 50, Wilno 1823 r. maja 5 dnia.

Bydło tyrolskie i szwajcarskie.

2. Przybyli do tutejszego miasta Guberskiego Wilna tyrolczyki, Jakub i Stanisław Eder mają sobie za powinność donieść Przześwietnemu Obywatelstwu, iż prócz zamówionej liczby w sprowadzeniu tyrolskiego gatunku bydła rogatego, mają w zwyż do wyprzedania nie tylko tego samego, lecz i gatunek szwajcarskiego. Takowe bydło tak tyrolskie jako i szwajcarskie, ulokowane jest w domie JPana Krzyżanowskiego za Rudnicką Bramą pod N. 251, chcący one widzieć i nabydź, w każdym czasie dnia, do tegoż domu przybywszy, znajdzie dogodność widzenia; zaś o cenę w wyprzedaniu takowego bydła, dowiedzieć się można w Cukierni Frydrycha Markadante na przeciw placu, którego powierzenie ma w wyprzedawaniu. Jeżeli zaś komu podoba się uczynić umowę na przetransportowanie w przyszłym roku, to raczy otem zainformować się u tegoż JP. Markadana.

O kompielach widzkich.

2. Niżey podpisana mając odjętą rękę i nogę, przez staranie doktorów troskliwych o zdrowie ludzkie, odzyskałam władzę nogi i za radą ich udałam się do kompieli Widzkich, gdzie po czterdziestu wannach, nabrałam siły tak dalece, iż obumarłą prawie przedtem ręką władać mogłam, a za powrotem do domu zay-

mować się ręcznymi robotami. Po powtórzeniu w roku przeszłym wyższych wód, przyszedł do pewnego stanu zdrowia. W czasie bytności mojej w Wileńskach, wiele bardzo osobliwych przypisywało zbawiennym skutkom wód tych dobroczynnych. Życzyłoby wypadało, aby one powszechną zwróciły na siebie uwagę, i zasłużyły na opinię publiczności, do której tylekroć sprawiedliwych praw nabyły. 1823 r. maja 18 d. Izabella Pietraszewska.

Promulgata dekretu.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy JW. Józefa Brzezińskiego Podkomorzego Ziemi Halickiej w miasteczku Jeziorosach w powiecie Brasławskim położonym, Sądownictwo swoje odbywający, przez niniejszą awizację trzykrotnie w Gazecie Kuryera Lit. ogłaszającą się, zawiadamia wszystkie interessowane strony, że dekret oczewisty w całej sprawie konkursowej postanowiony, na dniu 30 teraźniejszego miesiąca maja w miejscu egzystencji swojej jurysdykcji ogłaszać zacznie. Dat r. 1823 maja 13 dnia.

Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasł. Prez. Exdywizor.

Exdywizya.

2. Na skutek remissy Sądu Ziemskiego Szawel. 1822 xbra 14 dnia nastaley, Sąd Exdywizorski w komplecie do dóbr Milwid Kiecin W. Urszuli Gilwickiej, 1823 apr. 10 dnia zjechałszy, dylacją początkową nakazał, to jest wymiar majątku naznaczył, komportacją papierów na dzień 4 junii 1823 przez wszystkie strony do Kancelaryi Ziemskiej Szawelskiej zadecydował; i rozbiór oczewistej rozprawy na dzień 3ci julii postanowił, jako też że w dniu 10 julii 1823 roku będzie wziętą sprawa do namowy i amissya na niestawiających zapisana, zapowiedział, i dla tego przez Gazetę Kuryera awizuje. 1823 maja 16.

Prezydent Ziem. Szawel. Giedymin. Sędzia Ziem. Szawel. Billewicz. Sędzia Ziem. Szawel. Tomasz Adamowicz.

Wykonanie przysięgi.

2 Sąd czasowy Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu w idącym teraz roku 1823 maja 5 dnia z dekretu w sprawie konkursowej taksy i Exdywizyi funduszu Hryniewiczow, nastaley, decydowane Juramenta na dniu 14 maja niektórych stron obecnych wysłuchał: ażeby zaś dalsze nieobecne strony wchodzące do takowej sprawy, za apellacją od Dekretu Sądu Exdywizorskiego w Lantwarowie ferowanego, rozszadzoney, też juramenta w przeciągu dwóch miesięcy przed Sądem niniejszym, podług Roth z Dekretu 5 maja wyjętych wykonały, pod utratą rzeczy sądzoney zastrzegł, o czem dla wiadomości trzykrotnie przez gazetę Kuryera Litewskiego awizuje.

Antoni Kwiatkowski Sądu Gł. Assesor.

Jan Łazowski Regent Sądu Czas. Gł. Lit. Wileń. 2go Depart.

Wezwanie Pretensorów.

2. Zeszły z tego świata s. p. Alexy Kościółkowski Marszałek Ptu Wilkomirskiego zostawił jedynym swoim sukcesorem nieletniego Janusza Kościółkowskiego. Opiekunowie gdy nie znajdują w papierach pewnej wiadomości o długach funduszu pozostały nieletniego obciążających, chcąc mieć pewny billans dla regularnej opłaty procentów i kapitałów, czynią niniejszą odezwę do wszystkich

zeszłego Alexego Kościółkowskiego kredytorów i pretensorów, i proszą ażeby do dnia 1 junii roku teraźniejszego 1823 a najdalej w przeciągu trzech miesięcy obligi swoje okazać któremukolwiek z opiekunów, albo kopie zupełne zgodne z autentykami na pocztę do Wilna pod adresem niżej podpisanego opiekuna przelać racyli. Tegoż nieletniego Janusza Kościółkowskiego w Gubernii Wileńskiej w powiecie Wilkomirskim w parafii Poniedelskiej do wypuszczenia w arendę w terminie 3go Jana od junii 24 roku teraźniejszego 1823 są dwa udzielnos folwarki, Małuzki i Paryski zwane, do dóbr Popiela należące. Mają w sobie dwa fundusze udzielnos z regularnem gospodarskiem zabudowaniem. Wysiewu oziminy parów 160, dymów włościańskich roboczych 45 i czynszowych od głównego funduszu Popiela odłączonych 65 i wszystkie gospodarskie dogodności i potrzeby. Ktoby życzył sobie te folwarki arendować, raczy przyjechać na dzień 1 junii roku teraźniejszego 1823 do samego funduszu Popiela gdzie inwentarze i wszystkie potrzebne o tych folwarkach wiadomości znajdują, i z opiekunami umówić się o arendę, i prawo arendowne wziąć będzie mógł. Dat roku 1823 miesiąca apryla 27 dnia. W imieniu wspól opiekunów W. Michała Kościółkowskiego Deputata b. wywodowego Ptu Wilkomirskiego, W. Mateusza Siesickiego Prezydenta b. Ziemskiego Ptu Wilkomirskiego i w imieniu własnym podpisuję. Franciszek Komorowski Marszałek b. Ptu Wilkomirskiego.

Wolno drukować, Szymon Zawisza Prezydent Sądu Głównego.

Wezwanie stron.

2. Stosownie do postanowienia Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Ciągłego Departamentu, przez wyrok remissyny w dniu 9 kwietnia idącego roku zapadły ogłoszonego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, funduszu W. Ferdynanda Alexego Staniewicza b. Assessora Sądu Niż. Ziem. Upit. od dnia 10 maja tego roku rozbiorem sprawy konkursowej w mieście Sądowym Poniewieżu zajął się. A ogłaszając przez niniejszą awizację o tej exdywizyi, wszystkie interessowane strony zarazem uwiadomił, iż w dniu 25 tego miesiąca maja wziąć sprawę do namowy zamierza i że w stosunku do praw remissy amissją nieobjawionych pretensji zapisze. Dat 1823 maja 12 dnia Poniewież. Sądu Exdywizorskiego Regent Jan Jasteński.

Wolno drukować świadczę. Jan Olechnowicz Prezydent Ziem. Upit.

O zgubionym obligu.

2. Za obligiem roku 1809 augusta 20, od niżej podpisanego na imie WJXiedza Jana Szulca Kanonika Inflantskiego na talarów bitych siedmset N. 700, wydanym, w którym obligu wyrażono było, iż ta należność wynika z obligu s. p. Ignacemu Szulcowi Rotmistrzowi Ptu Wilkomierskiego wydanego, i który oblig jakoby z kancelaryi Grodzkiej Rossieńskiej z komportacji zginął, i za przelewem roku 1820 apryla 9 od WJXiedza Jana Szulca Kanonika na W. Józefa Szulca Szambelana byłego dworu polskiego wydanym i roku 1821 dnia 28 grudnia w Grodzie Wileńskim aktywowanym rozpoczęty był proceder, który na wyroku Sądu Głównego Litewskiego Wileńskiego Depart. drugiego roku 1822 nowembra 24 zapadłym, ukończonym został. Tym wyrokiem z powodu zaginięcia obligu, termin opłaty summy z warunkami w dekrecie wyszczególnionemi w roku 1823 junii 24 przeznaczono, z włożeniem obowiązku na strony prawujące się, ażeby o zaginięciu obligu awizacją do Gazet Kuryera Litewskiego dla potrónego ogłoszenia podały. Dopelniając tego obowiązku niżej podpisany niniejsze czyni ogłoszenie. Ktoby więc wiedział o znajdowaniu się u kogokolwiek tego obligu, albo ktoby go miał w dacie powy-

żey wyrażoney lub z odmianą daty, lub jeśliby był ten oblig w której kancelaryi aktykowanym, uprasza się o przesłanie wiadomości o tém do niżej podpisanego. Dat roku 1823 apryla 27 dnia. Franciszek Komorowski Marszałek Ptu Wileńskiemu.

Wolno drukować Szymon Zawisza Prezydent Sądu Głównego.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY Mości Samowładcy Wszelch Rosssy etc. etc. etc.

Wypis z xiąg Ziemskich Powiatu Słonim.

Roku 1823 mca maja 11 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY Mości Ziemskimi Powiatu Słonimskiego, stanawszy obecnie woźny powiatu Słonimskiego Teodor Rymaszewski Kwit swój relacyyny podanego pozwu zeznał, a sam pozew do akt podał w te słowa: Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY Mości Samowładcy Wszelch Rosssy etc. etc. etc. UUr. Alexandrowi Choroszewskiemu, i Dyzmowskiemu Ginettowi Chor. Ptu Wileń. jako Opiekunom, a Sofronii Ginettównie sukcesorze po zeszytych Antonim i Maryi z Borzymowskich Ginettach Krayczycach Lidz., niemniej Ignacemu Tukalle b. Sędziemu Granicznemu Lidz. pozew przed Sąd Ziemski Powiatu Słonimskiego, na kadencyą następną oktobrową, wynosi się z instancyi Ur. Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziem. Słonim. Który do dokumentu wieczysto działowego zrzecznego przez Ur. Tadeusza Borzymowskiego b. Prezydenta Grodz Ptu Słonim. na rzecz potomstwa w roku 1811, septembra 28 uczynionego, et eorundem przed Aktami Ziem. Lidz. przyznanego, do dokumentu kwietacyynego od Maryi z Borzymowskich Ginettowej, temuż Tadeuszowi oycowi, i żał. synowi Borzymowskiemu, w roku 1813 apryla 23 uczynionego, a julii 17 w Grodzie Słonimskim przyznanego, do dalszych w sprawie złożyć się mających dowodów, niemniej oświadczenia w Aktach Ziemskich Słonim. zapisanego referując się obżał. pozywa oto: Tadeusz Borzymowski l. Prezydent Grodz. Słonim. przez dokument działowy w dacie wyżej wspomnioney nastąpił, zrzekając się dóbr ziemnych na rzecz żał., dla córek na exdotacyą po zł. 60.000 przeznaczył, skutkiem którego Marya Borzymowska siostra żał. wyszedłszy za Antoniego Ginetta, stosownie do przeznaczenia oycy, na sumę 60000 zł. wzięwszy od żał. oblig, wydała kwietacyiny z dóbr oyczystych i macierzystych dokument, w późniejszym czasie kiedy Antoni i Marya Ginettowie zeszyli z tego świata, a córka ich nieletnia Sofronia Ginettówna pozostała jedyną funduszow rodzicielskich sukcesorką, Opieka Dworzeńska Ptu Wileyskiego, dodała za opiekunów dla teyże nieletniej, żał. obżał. Dyzmasa i już nieżyjącego Józefa Ginettow, dodany żał. za opiekuna, niemógł Opieką zajmować się, bo będąc debitorem nieletniej, z brzmienia praw zajmować się też Opieką niemógł, a ztąd nadpłaciwszy do rąk naturalnego Opiekuna obżał. Dyzmasa Ginetta z summy exdokacyiny zł. 60.000, zł. 1615 groszy 10, na resztujące zł. 58384 groszy 20, wydał nieletniej Sofronii Ginettównie z terminem opłaty w roku 1822 dnia 23 apryla, obligacyiny dokument i od tey summy pod kwit obżał. Ginetta, coroczne opłacał procenta. Stało się że obżał. Tukal-

ło, za pretensyą do Antoniego Ginetta, powodem wydanego przezeń obligu stosowaną, pozwalał nieletnią Sofronią Ginettównę do Sądu Ziemskiego Wileyskiego w Guber. Mińskiej, w procederze umieścić do aktoratu i żał. jako Opiekuna, niepodając onemu ani do rąk ani na majątku pozwu, i lubo zyskał dekret w roku 1822 januaryi 10, pozwalający tylko za sumę rub. sr. 3490, zajmować fundusz zeszłego Antoniego Ginetta, nielegalnie jednak po uchybioney opłacie, trafiając z exekucyą dekretu, przez list pisany, i za przybyciem do domu deltra osobiście oświadczył się, podać w Sąd Niższy Ziemski Słonimski prośbę żądając, aby summa nieletniej Ginettówny ze stopnia successyi po matce do jej należąca, pod satysfakcyą dekretu wyżej pomienionego zajęta była, żał. uważając iż jeśliby takową sumę pod nieletność aktorki, za dług zeszłego Ginetta opłacił, (za dójściem jej lat drugi raz odpowiadać musiałby, zmuszony z tego powodu bronić się od odpowiedzi w czas następny, pozywa wszystkich obżał. do Sądu i następne przynosi prozby: o odesłanie pretensyi obżał. Tukallę do funduszow zeszłego Antoniego Ginetta, o oswobodzenie summy u żał. będącey od odpowiedzi za dług zeszłego Ginetta, z obżał. Opiekunami i nieletnią Sofronią Ginettówną, o nakaz jednoczasowego dowodzenia, iż summa w ręku żał. będąca, jest należną ze stopnia samey Ginettowej nie zaś Antoniego Ginetta, o ewinkowanie żał. iżby w czas następny nieodpowiadał, ze wszystkiemi obliższosc do dowodu, expesa prawne i wszystko co się dowiedzie, wolna pozwu poprawa. Roku 1823, maja 10 dnia woźny zeznał iż w sprawie WJPana Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziem. Słonim., kopiją tego pozwu zgodną z tym autentykem WJP. Ignacemu Tukalle b. Sędziemu Granicz. Lidz. drugą WW. Alexandrowi Choroszewskiemu i Dyzmowskiemu Ginettowi Chorążemu Ptu Wileń. jako opiekunom i nieletniej Sofronii Ginettównie aktorce jako niemającej w tey Gubernii osiadłości do drzwi Sądowych Ziem. Słonim. przybijając, przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną oktobrową podawszy, dla łatwiejszego dójścia wiadomości pozwanym, cały niniejszy pozew do gazety Kuryera Litewskiego na trzykrotną onego awizacyą podać postanowiłem. U tego pozwu i relacyi podpis woźnego takowy, Teodor Rymaszewski woźny Ptu Słonim. Jakowy pozew po zeznaniu i podaniu do akt jest do xiąg Ziem. Ptu Słonim. przyjęty i wpisany, z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziemską Słonimską w dacie jak jest wyżej, stronie potrzebnej wydany.

Zgodność z oryginałem i aktami zaświadczam. Ignacy Nielubowicz Ziemski Ptu Słonim. Regent.

Takowy pozew może Redakcyja do Gazet Kuryera Litewsk. umieścić. Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

3. Niżej podpisany ma zaszczyt donieść Szanowney Publicznosci, że otrzymał z Warszawy, roboty nadworne Jęgo C. K. M. fabrykanta Pana Jahnseana, pantalonony o 6 oktawach, wedle naynowszej inwencyi, mahoniowe. Oglądać je można każdego czasu i o cenie dowiedzieć się w domu WJPana Sowiernika Rogalskiego na ulicy Niemieckiej. Jan Renner.

Zgubione papiery.

2. W dacie roku 1823 maja 15 dnia, zginęły papiery pewnemu Obywatelowi w obwołucie od koperty, mianowicie: dwa dokumenta, dwie prośby, ekstrakt oświadczenia, punkta do proźby, listy i między temi więcey innych, sznurkiem związane: ktoby znalazłszy oddał pod rewers W. Pisarzowej Ziemskiej Ptu Pińskiego Plewskiej, mieszkającej w domu JW. Biskupa Pilichowskiego, odbierze tam przyzwoitą nagrodę.

Wolno drukować Prystaw iszey Części de Pertez.

Wezwanie sądowe.

3 Stosownie do wyroku w dniu 10 8bra 1822 roku zakroczonego, za złożeniem się Sądu Ziemskiego Telszewskiego ku rozbirowi sprawy konkursowej z kredytorami W. Ludwika Godlewskiego, Dekretem Sądu Gł. Wileńskiego 2go Departamentu przeznaczanego, powodem niegotowości stron do tłumaczenia wzajemnych pretensyow, Sąd niniejszy słuchania takowej sprawy do dnia 1 nadchodzącego junii 1823 roku odracza i że w tym terminie do roztrząsania wszystko stronných objaśnień przystąpi, a w dniu 15 tegoż junii mca całą sprawę do namowy wezmie, ogłasza, aby więc strony wszelką gotowość w zobopolnych poszukiwaniach miały, zaleca, a dla wiadomości tychże stron awizacją trzykrotną niniejszego postanowienia w gazecie Kuryera Lit. do oney Redakcyi odnosi się, i że już więcey awizacyow czynić nie będzie, ostrzega.

Aloizy Gadon Sędzia Ziemski Ptu Telsz kawaler orderow.

Józef Stulpin vice-Regent Ziemski Ptu Telszewskiego.

3. W sklepie Domu Dobroczynności Wileń. jest wyka do przedania, funt groszy 20.

2 Roku 1823 miesiąca maja dnia 19. niżej podpisany przez niniejszą awizacją ma honor zastrzedz Stanowną Powstęchność, iż JW Franciszka z Białozorow Bystramowa v. Marszałkowa i b. Prezydentowa Grodz. Ptu Upit., cokolwiek wniosła w dom męża wszystkiego się z rzekła 18 6 mca 8bra dnia 18 dokumentem formalnie z pieczętami wydanym i na Sądzie przez samą obecnie przynajm, na męża i potomstwo syna Karola, córki Antoninę i Marię Bystramow, nie zostawiając żadnego sobie prawa zaciągania na ten fundusz pożyczki. Takowe ostrzeżenie dla doyscia każdego wiadomości podając do Kuryera Lit. w dacie powyższej podpisał Karol Bystram v. Marszałek i b. Prezydent Grodzki Upit.

Roku 1823 maja 19 d. Wolno drukować Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

Oświadczenie.

2. 1823 r. dnia 17 maja do protokołu potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego w imieniu WJP. Franciszka Jakubińskiego Porucznika byłych woysk Polskich Koronnych, zostało podane w referencyi do uprzednich oświadczeń w Aktach publicznych jurydykcyi i roznodatnie zapisanych, przeciwko WJ. Xiędzu Felixowi Krzyżanowskiemu Kanonikowi Kamienieckiemu Altarzyscie Staro-Miadziolskiemu, i WJPanu Stanisławowi Dmochowskiemu byłemu Assesorowi Sądu Niższego Zawileyskiego Ptu o poczynione szkody i ubytki w czasie ichże nielegalnych tradycyi i ad-

ministracyi folwarku Szpakow w Poie Zawileyskim położonego, Dziedzictwa zeszlých s. p. Józefa Starosty Bernatowskiego oycy, Franciszka syna Giedroycia, w zastawney possessyi żalącego od r. 1808 za summe 30 000 złotych polskich zostającego, w zastrzeżeniu poszukiwania prawnie na wyż wyrażonych Ichmościach, regulujących się do tychże exre ich uzurpacyney possessyi, w czasie rządzenia tym majątkiem pod prawną zastawą żalącego będącego, pretensyi razem z ostrzeżeniem niewchodzenia z obżałowanemi w żadne układy tyczące się folwarku Szpakow. Takowe oświadczenie podpisują Franciszek Jakubinski.

Takowe oświadczenie jako w Akta Ziemstwa Wileyskiego zamieszczone, że do druku przez Redakcyą przyjęte być może, świadczy Wileyski Ziemski Regent Jan Zienkiewicz.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłaszając się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci, Antoni Pietrowski, Maciej Naruszewicz, Grzegorz Styczynski i Leon Zaszkiewicz, z których pierwszy Pietrowski chociaż powiadał że jest rod-m z Gallicyi, Czernowieckiey Gubernii z wolnych ludzi, i że po wzięciu jego w Smoleńskiey Gubernii był odesłany do Gallicyi, jakowe opowiadanie, po uczynieniu ze Smoleńskim Gubernialnym Rządem sprawki w istocie niepotwierdziło się, a ostatni trzej Naruszewicz, Styczynski i Zaszkiewicz niepamiętający miejsca urodzenia swego, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1807 roku, uznani za włóczegów i oddani do służby woyskowej. Przymioty pomienionych włóczegow: Pietrowski wzrostu 2 arsz. 7 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągławej czystej, na prawej stronie twarzy jest brodawka, nosa długiego, oczu karych, włosów ciemnorusnych, mówi czysto, od urodzenia lat 25; Naruszewicz wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągławej czystej, nosa miernego, oczu światłoszarych, włosów światlorusnych, mówi czysto, od urodzenia lat 35; Styczynski wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy nieco szerokiej czystej, nosa cienkiego, oczu szarych, włosów czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 20; i Zaszkiewicz wzrostu 2 arsz 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągławej czystej, nosa zadartego, oczu światłoszarych, włosów światlorusnych, mówi czysto, lat 20; a zatem jeśli by pomienieni włóczęgi okazali się do kogo przynależącymi, aby ten z prawnymi o przynależeniu ich dowodami, prosił gdzie należy, w oznaczonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutow. Dnia 8 maja 1823 roku. Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytularny Sowietnik Felicyan Arcimowicz.

Wyjeżdża za granicę.

3. W Królestwo Pruskie do miasta Kénigsberga i Memla służący iszey gildzie kupca Salomona Heymana Star. Josel Tobiaszowicz Sakheym z Leybą Szepszelowiczem Ginsbergiem, Morduchem Isserem Potruchem i Szmoyłem Szeftelowiczem dla interessow handlowych na miesiąc ośm N. 8.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 22 maja rubel srebrny 3 rub. 79 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 77, stary r. 11 kop. 58, imperyał r. 36 kop. 80 $\frac{1}{2}$.